

Arrest

nr. 64 260 van 30 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 maart 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, en van het bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 februari 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MAXWELL, die *loco* advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 maart 2010 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 19 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

Op 8 september 2010 adviseert de ambtenaar-geneesheer dat de opvolging, behandeling en de aanpak van complicaties van het medisch probleem van verzoekster mogelijk zijn in Kameroen.

Op 27 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 16.03.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

D., Y. (R.R.: (...))

nationaliteit: Kameroen

geboren te (...) op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 19.07.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden aangewend voor het bekomen van een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor op dit moment nog geen behandeling is gestart. Regelmatige opvolging is wel noodzakelijk. Met het opstarten van de behandeling wordt gewacht in functie van de verdere evolutie van het medisch probleem.

Wat betreft de opvolgings- en behandelingsmogelijkheden in het herkomstland Kameroen blijkt uit het verslag van de arts-attaché dat de opvolging, behandeling en de aanpak van complicaties van het medisch probleem mogelijk zijn in Kameroen.

Uit informatie toegevoegd aan het medisch dossier blijkt dat de toegang tot de gezondheidszorg in Kameroen sterk verbeterd is de laatste jaren. Er zijn programma's opgestart, ondermeer in verband met de aandoening waaraan betrokkene lijdt, die de toegang tot medicatie verbeterd hebben. Voor de aandoening van betrokkene zijn er een twintigtal behandelingscentra verspreid over het land. Aangezien uit het dossier blijkt dat betrokkene afkomstig is uit Yaoundé, de hoofdstad van Kameroen, kan er worden van uitgegaan dat er zich behandelingscentra bevinden in de nabijheid van de vroegere woonplaats van betrokkene. In het medisch advies van de art-attaché staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de

gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.

Het attest van immatriculatie welk werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene te willen overhandigen."

Op 2 februari 2011 wordt aan verzoekster bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan geen gerechtskosten opleggen voor beroepen ingediend vóór 1 april 2011. Het verzoek van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verwerende partij, wordt alleen al om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster het volgende aan.

*"Eerste en enige middel : Schending van artikel 9 ter Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen
Schending van de materiële motiveringsverplichting, ex art. 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen*

3.1.eerste middel

De staatssecretaris motiveerde zijn beslissing als volgt:

"(...)"

De informatie, die verzoekster niet werd betekend en haar dus onbekend is en waar de staatssecretaris zich op beroept, staat in schril contrast met de vaststellingen van Dr. C.(...), de arts die het medisch attest opstelde dat gevoegd werd bij het dossier.

De vaststellingen van de arts-attaché zouden immers stellen dat geen behandeling werd opgestart. Dit is volstrekt foutief, zoals blijkt uit het attest van dr. C. (...), alsook uit een nieuw bijgebracht attest; Het is daarenboven zonneklaar dat een (...) - patiënt een voortdurende behandeling nodig heeft.

Dr. C. (...) schrijft : "indien correcte medische follow up (inclusief antiretrovirale behandeling) is er een quasi normale levensverwachting "

Het is niet omdat verzoekster op het ogenblik van de aanvraag geen medicatie nam, dat ze geen medische follow up nodig heeft en ze geen behandeling krijgt. De staatssecretaris verwacht nogal goedkoop "geen medicatie", met "geen behandeling". Ondanks dat verzoekster op het ogenblik van het medisch attest nog geen medicatie nam, volgde ze uiteraard wel een behandeling - nauwgezette follow up.

Verzoekster mag zich gelukkig prijzen dat ze op dat ogenblik nog geen medicatie nam, maar dit gegeven aangrijpen om te stellen dat ze geen behandeling volgde, is larie.

Gelet op deze aperte en foutieve vaststellingen door de staatssecretaris, is de beslissing alleszins al en formeel en materieel niet correct gemotiveerd en daarenboven niet conform artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede blijkt bovendien dat ook de informatie, die niet gepubliceerd of meegedeeld wordt, over de medische situatie in Kameroen, niet strookt met de werkelijkheid, noch met rapporten van internationale organisaties, noch met de vaststellingen van dr. C.(...).

Verzoekster brengt nog een rapport bij, opgesteld onder hoede van de verenigde naties, over de medische opvolging van (...) in Kameroen, daterend van 2008. Dit rapport stelt:

"• In reality there are multiple social, logistical and financial barriers to girls and young women accessing services in Cameroon, including:

- *Judgemental attitudes of families, community members and health workers.*
- *Stigma associated with (...) makes people reluctant to visit Voluntary, Counselling and Testing (VCT) centres.*
- *Lack of information about available services.*
- *Distance to services and costs of transport, particularly in rural areas.*⁵⁸
- *Lack of privacy and confidentiality is a significant barrier to access in Cameroon.*
- *Traditional norms of gender inequality.*

Many of these barriers particularly affect girls and young women living in rural areas. "

Vrij vertaald:

"• In realiteit, zijn er vele sociale, logistieke en financiële moeilijkheden voor meisjes en jonge vrouwen om toegang te krijgen tot hulp zoals :

- *veroordelende houding van familie, omgeving en gezondheidswerkers*
- *het stigma dat gepaard gaat met (...) maakt dat mensen terughoudend zijn om vrijwillig naar hulp- en behandelcentra te stappen*
- *er is een gebrek aan informatie over mogelijke hulp*
- *de afstand tot hulp en de transportkost, specifiek in landelijke gebieden*
- *gebrek aan privacy en vertrouwelijkheid is een enorme buffer om hulp in Kameroen*
- *traditionele normen over genderongelijkheid*

vele van deze buffers, hebben een sterke invloed op meisjes en jonge vrouwen die in landelijke gebieden wonen. "

Deze informatie, van een gereputeerde organisatie als de Verenigde Naties, staat in schril contrast met de niet bekend gemaakte informatie waarover de staatssecretaris beweert te beschikken en bovendien is het niet omdat de situatie zou verbeteren, dat ze goed zou zijn en dat verzoekster toegang tot behandeling zou krijgen.

De motivering van de staatssecretaris staat immers haaks op de werkelijkheid en kan moeilijk als een adequate motivering worden geboekstaafd.

De minister kan dan in casu niet correct oordelen dat verzoekster én geen behandeling volgt, wat wordt tegengesproken door de stukken én dat er in Kameroen voldoende behandeling zou zijn, zoals eveneens wordt tegengesproken door de stukken."

3.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De genoemde wet van 29 juli 1991 verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

3.2.2. In de motivering van de bestreden beslissing wordt duidelijk het determinerende motief aangegeven op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen. Zo wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Tevens worden de feitelijke overwegingen op een omstandige wijze weergegeven en wordt geconcludeerd dat het aangehaalde medisch probleem van verzoekster kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning toe te staan in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.2.3. In de mate waarin verzoekster middels de stelling dat de informatie waarop verwerende partij zich beroept haar niet bekend werd gemaakt, noch betekend, een gebrek in de formele motiveringsverplichting ontwaart, dient op het volgende gewezen:

Wanneer een stuk, waarnaar verwezen wordt in de beslissing, niet opgenomen wordt in de beslissing zelf (en niet wordt bijgevoegd), volstaat het om in het kort het voorwerp en de inhoud van die stukken te vermelden, zonder dat het nodig is ze *in extenso* over te nemen (OPDEBEEK, I. en COOLSAET, A., Administratieve rechtsbibliotheek: formele motivering van bestuurshandelingen, Brugge, die Keure, 1999, p. 131 – 133). In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het bijgevoegde verslag van de arts-attaché, in dit verslag van de arts-attaché wordt verwezen naar welomschreven stukken (e-mail, lijst

van verkrijgbare antiretrovirale geneesmiddelen in Kameroen, rapport betreffende eerstelijns- en tweedelijns antiretrovirale behandeling in Kameroen en verzoeksters medische attesten) waarvan de inhoud in het kort wordt weergegeven. Dienvolgens maakt verzoekster niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht. Bovendien stond het verzoekster, wat betreft de stukken die haar niet ter kennis werden gebracht, vrij om inzage te vragen in het administratief dossier waarin ze zich bevinden. Zij toont alleszins niet aan dat zij daartoe een poging heeft ondernomen en nog minder dat een aanvraag tot inzage zou zijn afgewezen.

3.3.1. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekster bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

3.3.3. Verzoekster voert aan dat de motivering van de bestreden beslissing niet strookt met de werkelijkheid en daarom bezwaarlijk als een adequate motivering kan worden geboekstaafd. Zij zet uiteen dat de informatie waarop verwerende partij zich beroept enerzijds in contrast staat met de vaststellingen van de arts die haar medische attesten heeft opgesteld, en anderzijds niet strookt met de werkelijkheid, noch met rapporten van internationale organisaties.

Zo duidt verzoekster erop dat de beoordeling van verwerende partij, gebaseerd op het verslag van de arts-attaché, in de bestreden beslissing, met name dat zij geen behandeling volgt, in contrast staat met de vaststellingen van de arts die haar medische attesten heeft opgesteld. Verzoekster betoogt dat een patiënt zoals zijzelf een voortdurende behandeling nodig heeft en acht het een goedkope verwarring en daarenboven een foutieve vaststelling van verwerende partij om *“geen medicatie”* te assimileren met *“geen behandeling”*. Verzoekster meent wel degelijk een behandeling te volgen, meer bepaald een nauwgezette follow-up.

3.3.4. Uit het administratief dossier, met name uit de gedetailleerde medische attesten van verzoekster van 28 januari 2010 en 1 februari 2010 opgesteld door dokter C. (...), blijkt respectievelijk dat bij de vraag *“Medische behandeling bezig?”* het antwoord *“Nee”* werd aangekruist en dat onder de rubriek *“beschrijving van de behandeling”*, bij de subcategorie *“Medicatie”* uitdrukkelijk het volgende werd gesteld: *“Voorlopig nihil (goede immuniteit)”*. Bij een daaropvolgende subvraag: *“is de regelmatige opvolging door een arts of een specialist noodzakelijk?”* werd tevens geantwoord als volgt: *“ja, opvolging CD4 + virale lading -> antiretrovirale therapie opvolging toxiciteit”*. Dit wordt gesteund door de vaststellingen in het verslag van de arts-attaché, dat zich tevens bevindt in het administratief dossier.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent als volgt gemotiveerd: *“Uit het verslag van de arts-attaché blijkt dat betrokkene lijdt aan een aandoening waarvoor op dit moment nog geen behandeling is gestart. Regelmatige opvolging is wel noodzakelijk. Met het opstarten van de behandeling wordt gewacht in functie van de verdere evolutie van het medisch probleem”*.

De Raad stelt vast dat verzoekster slechts één enkele zin uit de desbetreffende passus van de bestreden beslissing heeft gelicht en verzoeksters betoog louter betrekking heeft op de semantische betekenis van het woord *“behandeling”*, eerder dan op vermeende *“foutieve vaststellingen”* van verwerende partij. Verzoekster gaat eraan voorbij dat in de bestreden beslissing niet alleen wordt gesteld dat *“op dit moment nog geen behandeling is gestart”*, doch tevens het luik opvolging in het kader van de verdere evolutie van haar medisch probleem mede in rekening wordt genomen. Verzoekster kan bijgevolg niet dienstig voorhouden als zou verwerende partij in de bestreden beslissing louter de *“foutieve vaststelling”* hebben gemaakt dat zij überhaupt geen behandeling zou volgen, te meer daar verzoekster in haar verzoekschrift zelf uitdrukkelijk erkent op het ogenblik van haar aanvraag om

machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet geen medicatie te nemen, hetgeen naast de opvolging van het medisch probleem, evenzeer aansluit bij het begrip “behandeling”.

3.3.5. Waar verzoekster, ter staving van haar betoog dat zij wel degelijk een behandeling volgt, in bijlage bij haar verzoekschrift een nieuw medisch getuigschrift opgesteld door dokter C. (...) van 25 februari 2011 voorlegt, dient opgemerkt te worden dat verzoekster dit medisch getuigschrift slechts voor het eerst ter gelegenheid van haar inleidend verzoekschrift voor de Raad heeft voorgelegd. Deze vaststelling wordt gesteund door de stukken van het administratief dossier. Dienvolgens kan het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid geen rekening te hebben gehouden met of niet te hebben gemotiveerd aangaande dit medisch getuigschrift, nu zij hiervan niet op de hoogte werd gesteld vóór het nemen van de bestreden beslissing. Dat zou overigens ook niet mogelijk zijn, nu het bedoelde medisch getuigschrift dateert van ná de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)), en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194 395). Verzoekster kan dit medisch getuigschrift bijgevolg niet voor het eerst invoeren in de procedure voor de Raad met het oog op een nieuwe beoordeling van haar aanvraag.

3.4.1. Daarnaast stelt verzoekster dat de informatie waarop de verwerende partij zich beroept niet strookt met de werkelijkheid. Zij voegt hiertoe in bijlage bij het verzoekschrift een rapport betreffende Kameroen van 2008, opgesteld onder het hoede van de Verenigde Naties toe. Verzoekster haalt hieruit een bepaalde passus aan waaruit blijkt dat er in Kameroen onvoldoende behandeling is voor patiënten als zijzelf, in het bijzonder voor meisjes en jonge vrouwen, zodat de verwerende partij niet het omgekeerde kan beweren.

3.4.2. Een verwijzing naar het door verzoekster bijgevoegde UN-rapport van 2008 kan echter geen afbreuk doen aan de recentere stukken waarop de arts-attaché en de verwerende partij zich hebben gebaseerd, met name een e-mail van 6 februari 2010 uitgaande van het gespecialiseerde UN-programma in Kameroen, een lijst verkregen op 6 september 2010 van verkrijgbare antiretrovirale geneesmiddelen in Kameroen en informatie van een gespecialiseerde organisatie betreffende eerstelijns- en tweedelijns antiretrovirale behandeling in Kameroen bekomen op 22 juni 2010, waaruit respectievelijk blijkt dat klinische en biologische opvolging van de betrokken aandoening, eerstelijns- en tweedelijns retrovirale therapie, alsmede de aanpak van complicaties mogelijk zijn in Kameroen en dat Kameroen een groot land is in onderzoek betreffende deze aandoening, dat er vele laboratoria en ziekenhuizen zijn van een hoog niveau en dat antiretrovirale behandeling sinds 2007 gratis is. Verzoekster slaagt er bijgevolg niet in om door het bijbrengen van dit rapport aan te tonen dat in de bestreden beslissing werd uitgegaan van een niet-correcte feitenvinding en evenmin dat er, in weerwil van hetgeen de verwerende partij op een gefundeerde wijze heeft gesteld, voor haar in Kameroen geen voldoende behandeling is.

3.5. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster met haar betoog niet aantoont dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze is genomen. De bestreden beslissing steunt op afdoende, pertinente, ter zake dienende en deugdelijke motieven. De schending van de formele noch de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen, evenmin als de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS